

dominus, edificari quatenus est dominus, ad ipsum... que spectant: unde, quia unusquisque maioratus possessor...

Ad secundum.

Ad secundum dicendum est, permissionem illam earum legum instituenti eo modo maioratus de bonis patrimonialibus, non esse privilegium...

Ad tertium.

Ad tertium, antecegens tertij argumenti dicendum est, contra leges quidem esse, bona incidentium in crimen læsæ maiestatis, non confiscari...

Ad quartum.

Ad quartum, concessio antecedente, neganda est consequentia: quoniam id non est iusta & legitima causa...

Ad quintum.

Ad quintum, concessio antecedente, quoniam bona feudalia à principibus derivantur, & conceduntur in feudum...

eo unere, lege, ac grauiamine, vt etiam dicemus de maioribus de bonis coronæ regni institutis; neganda est consequentia: quoniam longe diuersa est ratio de maioribus ex bonis patrimonialibus, maxime absque regia facultate institutis, de quibus nunc loquimur.

Ad sextum, concessio maiori, si cætera sint paria, ad minorem dicendum est. Id esse verum, quando id ita omnino efflagitat commune reipublicæ bonum, cui aliter non possit subueniri, quod præponendum est bono privato ulterius vocatorum ad regnum, etiam si innocentes sint: non vero esse verum, quando id non omnino efflagitat commune reipublicæ bonum: unde concedenda etiam esset consequentia, quando id similiter omnino exigeret commune reipublicæ bonum: quia tamen non ita facile id euenire solet in priuatis maioribus, sicut in regno, neganda est consequentia, eo quod cætera non sint paria.

Ad septimum Molina ubi supra nu. 38. improbat sententia glossarum quarundam, quæ eam legem primam intelligit de crimine læsæ maiestatis in primo gradu, contraria vero iura in secundo, dupliciter ad eam legem primam respondet. In primis, quod ea lex intelligatur, de quibusdā iuribus libertorum, quæ transire possunt ad extraneos. Deinde vero, quod intelligatur, internum dum delinquens vitæ: quod nihil cum dictis hæcenus de maioribus pugnat. Si tamen repositiones illæ recte expendantur, comperietur, nihil soliditatis habere. Legitimam vero repositionem esse existimo, eam legem primam latam fuisse post legem quævis. C. ad leg. lul. maiest. qua sancitum est, filios eius, qui commisit crimen læsæ maiestatis in primo gradu, incapaces esse successione, nō solum patri, sed etiam auis, quin & matri, atque alijs extraneis, vt in disputatione sequente explicabitur, atque adeo neque in iuribus libertorum post eam legem succedere possunt, eaque de causa. l. i. citata, etiam filij ab eis iuribus excluduntur, & applicatur fisco, internum dum non fuerit persona illorum capax.

DISPVTV. 658.

Vtrum ob crimen læsæ maiestatis humane, aut diuine, commissum à possessore maioratus, qui eum non instituit, excludantur eius liberi, transeatque ad ulterius ad eum vocatum. Et de crimine læsæ maiestatis humane.

SVMMA RIVM.

- 1 Læsæ maiestatis crimen quædo, & aduersus quos committatur.
2 Læsæ maiestatis crimen quibus in euentibus iure huius regni, accommodatè ad ius commune, incurretur.
3 Maiestatis crimen gradus primi, quod. Quam acriter puniri debeat. Puniantur consortes, etiam si ad solum consilium, seu tractatum sit deuentum. Et num consilij id non detegentes puniri debeant, & quomodo. Consortes item si illud detegat, quomodo liberetur.
4 Læsæ maiestatis ob crimen, quando domus diruenda.
5 Regi maledicens, quas penas incurrat. Et in hoc regno media pars bonorum illius confiscatur.
6 Concubitus cum Regina, cum Regis consanguinea, aut cum famula Regis, aut Regina, quibus penas puniatur.

Regis

7 Regis in filium, regni successorem, delictum etiã conubitus cum uxore illius, aut filia, vt puniendum.

8 Delinquens in Regis filios in regno non successores, vt non puniendus.

9 Gradus alij criminis læsæ maiestatis.

10 Læsæ maiestatis crimen inueniens, quibus penas puniatur.

11 Filij incidentis in eum læsæ maiestatis, quam infamiam ac penas incurrant, & quomodo successione cuiuscunque sint incapaces.

12 Filie committentes crimen læsæ maiestatis, succedere ut in matrimonium possunt in sola legitima: alijs vero in quibuscunque bonis.

13 Perduellio non omnes, qui crimen læsæ maiestatis committit, dicitur, sed solum qui in certo gradu ac modo illud committit. Atque eius solum memoria damnatur post mortem intra quinquaginta annos a commisso delicto, citandique ad id sunt descendentes illius.

14 Læsæ maiestatis de crimine qui ad accusandum admittantur: penamque rationis incurrit, qui de eo crimine non accusat, nec illud probat.

15 Quibus in euentibus crimen læsæ maiestatis in Lusitania iure incurritur.

16 Quam a varietas de iure communi, Castelle, & Lusitanie, circa crimen læsæ maiestatis, & capitæque illius.

17 Instar criminis læsæ maiestatis vt puniuntur, etiam hostiliter insequentes Cardinales sanctæ & Romane Ecclesie, & ad id cooperantes.

18 Hæretici, credentes, receptatores, defensores, fautoresque eorum, in personis quæ descendentes, quibus penas officiantur. Neque descendentes inhabiles sunt ad succedendum.

19 Pena infamie, inhabilitatis ad publicum officium, aut dignitatem, & vt succedere alijs non possint, filijs committentium crimen læsæ maiestatis humane imponitur, ad nepotes non extenditur.

20 Filij nati, aut concepti, ante crimen patris, qui crimen læsæ maiestatis humane, aut diuine, commiserit, non incurrit penas filijs eo modo delinquentium statutas.

21 Filij concepti ante hæresim, aut crimen læsæ maiestatis patris possessoris maioratus ex bonis patrimonialibus, non excluduntur à successione in eo maioratus.

22 Si in Lusitania possessor maioratus de bonis patrimonialibus in crimen læsæ maiestatis incidat, à successione in illo reuocetur filij illius, & deuoluatur ad ulterius ad eum vocatum sine maioratus vltima voluntate, sine contractu inter vivos fuerit institutus.

23 A successione maioratus de bonis patrimonialibus, excluduntur filij concepti post crimen læsæ maiestatis patris possessoris, tam de iure communi quam huius regni, si maioratus vltima voluntate fuit institutus: secus si contractu inter vivos fuit institutus.

24 Maioratum cuiusmodi successione non priuantur filij concepti post patris crimen ex eo capite solum, quod incapaces sint officij publici, ac dignitatis. Et quid de titulo Comitatus, Ducatus, aut Marchionatus, si is maioratus eum habeat annexum.

Disputatio hæc quasi appendix est præcedentis, quæ quartimus, vt rem saltem propter crimen læsæ maiestatis humane, aut diuine, possessoris maioratus, excludantur à successione in illo liberi tunc delinquentis, & succedat, non quidem fisco, sed ulterius ad eum vocatum. Vt vero res hæc melius intelligatur, obserua. Crimen læsæ maiestatis committit aduersus principem, aut reipublicam, non recognoscens superioris, vt aduersus summum Pontificem, Imperatorem, Regem, reipublicam Venetorum, Genesium, & aduersus alios non recognoscens superioris: siue crimen sit aduersus personam ipsam talis supremi

Disputatio hæc quasi appendix est præcedentis, quæ quartimus, vt rem saltem propter crimen læsæ maiestatis humane, aut diuine, possessoris maioratus, excludantur à successione in illo liberi tunc delinquentis, & succedat, non quidem fisco, sed ulterius ad eum vocatum. Vt vero res hæc melius intelligatur, obserua. Crimen læsæ maiestatis committit aduersus principem, aut reipublicam, non recognoscens superioris, vt aduersus summum Pontificem, Imperatorem, Regem, reipublicam Venetorum, Genesium, & aduersus alios non recognoscens superioris: siue crimen sit aduersus personam ipsam talis supremi

principis, siue aduersus ipsius statum, siue aduersus aliquid, quod in detrimentum principis, ipsiusve status, redundet, iurisq; dispositione censetur supremi principis maiestatem lædi, iuxta ea quæ dicuntur. Ita communis doctorum sententia, quem referunt ac sequuntur Ant. Gom. 3. tom. var. refo. c. 2. nu. 6. & Io. Clar. lib. 1. sententiarum. §. læsæ maiestatis crimen, nume. 2. & Greg. Lopez. l. 1. tit. 2. par. 7. gl. i. confone ad eam legem. Quando autem princeps modo aliquo recognoscet superioris, attamen administratio tota iure reipublicæ, siue potestatis, sibi omnino incumbeat, vt in aliquibus potentatibus Italiae, & Germania, cernitur, fortasse crimen à sibi subdito in personam, aut in statum talis principis, commissum, reputaretur crimen læsæ maiestatis, in eoque locum haberet pena, vel omnino, vel magna ex parte, parricidiorum eius criminis à iure statuti. Atque ita reconciliari possunt controuersie & doctores quos Iul. Clar. ubi sup. nu. 7. refert, tolerarique debet consuetudo multorum locorum, vt eiusmodi crimina, tanquam læsæ maiestatis, puniantur penas à iure ei criminis statuti.

Item, vt aliquis aduersus principem, vel reipublicam non recognoscens superioris, dicatur crimen læsæ maiestatis commississe, etiam si principem occiderit, aut reipublicam proditor: nisi prius factus esset de ea re publica, quam prodit, aut cuius principem interfecit, vt colligitur ex elementina pastoralis, de re iud. & ibi not. glof. verb. non subfuit, & affirmat communis doctorum sententia, quam Iul. Clarus, ubi sup. num. 6. & Ant. Gom. cap. 2. citato, nu. 10. refert ac sequuntur, refertque ex se factis perspicua. Non tamen probat, quod idem Iul. Clar. ibid. nu. 7. cum Card. Alex. subiungit, nempe clericum, natum & commoratum in aliqua reipublica, esse crimen in principem, aut in reipublicam, committit, quod si laicus de eadem reipublica commississet, esset crimen læsæ maiestatis, non incidere in crimen læsæ maiestatis. Dicitur, quoniam per sacros ordines egreditur iurisdictionem principis, reipublicæque secularis.

Hæc, inquam, non probat. Quoniam ordines sacri non faciunt, vt clericus ille non sit pars eius reipublicæ, & vt non regatur legibus & iurisdictione eiusdem reipublicæ, vt Disp. 1. & alias, dictum est, neque efficitur, vt non habeat in dominio temporalium, caput supremum eius reipublicæ: sed solum est exemptus à tribunali eius principis, vt puniri, aut iudicari, ab eo non possit, nisi iusta de causa ei relaxetur. Unde committit quidem tunc verum crimen læsæ maiestatis, & pro qualitate criminis, ac personæ, puniendus est à suo iudice Ecclesiastico, itaquam reus læsæ maiestatis in suum principem, & in suam reipublicam, cuius est pars: atque, si crimen tanta pena sit dignum, vt hoc, de quo loquimur, dignum re ipsa est, ex dicendis que tractatu sequenti erit manifestum, degradari debet, & tradi puniendus iudici, ac principi seculari, tanquam eius criminis reus.

De iure huius Castellæ regni. l. 1. tit. secundo, par. 7. & l. prima, tit. 18. lib. 8. noue collect. luncta. l. 6. tit. 1. 2. par. 2. accommodatè ad ius commune, sequentes euentus commemorantur, in quibus crimen læsæ maiestatis humane incurritur. Primum, si Regem interficeret, percuteret, aut comprehenderet (prender Hispanice dicitur), aut eum à regia dignitate, ei ceret. Atque hoc crimen tantum, quam alia læsæ maiestatis, puniri debet, vt iuris, citatis habetur. Lex 6. citata, de incidentibus in crimen læsæ maiestatis, i gradu explicat, ait: de non morti por ello lo mas ouelmente, y lo mas abilitad amente, que pudesan pefar. Greg. Lopez ibi ait, intelligendum esse id de

V morte

